

עפ"ג 9803/09/21 - גלעד זדה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד
עפ"ג 9803-09-21
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת מרים ליפשיץ-פריבס
המערער
גלעד זדה
ע"י ב"כ עו"ד מיכאל עירוני
נגד
המשיבה
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט איתן כהן) מיום 5.8.21 בת"פ
28190-11-18.

כללי

1. המערער הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בריבוי עבירות של תקיפת שוטר. המערער צירף תיק נוסף שבו הורשע בהיזק לרכוש במזיד ובאימים. בגזר הדין המקורי שניתן ביום 22.6.21 נדון המערער לארבעה חודשי מאסר בפועל. בחופף לעונש זה הופעל מאסר מותנה בן חמישה חודשים מתיק קודם, כך שסך כל תקופת המאסר בפועל שהוטלה על המערער הינה חמישה חודשים. כמו כן, הוטל על המערער מאסר מותנה. בגזר דין משלים שניתן ביום 5.8.21 נקבע כי עונש המאסר בן חמשת החודשים שהוטל על המערער - ירוצה בעבודות שירות. הערעור מופנה כנגד הפעלת המאסר המותנה.

2. **ואלה המעשים:** בצהרי יום 24.09.2016, בעקבות תלונה שהתקבלה במוקד המשטרה, הגיע צוות בן מספר שוטרים לדירה במעלה אפרים. השוטרים איתרו את המערער בביתו של קרוב משפחתו שנמצא בקרבת מקום. המערער צעק על השוטרים ואיים עליהם באומרו: "אני אפרק אתכם". המערער התלווה לשוטרים אשר הודיעו לו על מעצרו. בתחילה התלווה ללא התנגדות, אך בהמשך התנגד המערער למעצרו בתקיפות, התפרע, הניף את ידיו, בעט, ירק לעבר שני השוטרים שאחזו בידיו וניסה לנשוך אותם. המערער גם נשך את אחד השוטרים בידו השמאלית ואמר לו: "מגיע לך, אתה בן זונה". כשהתבקש להיכנס לניידת, בעט בשוטרים, הניף את ידיו וגידף. כשהשוטרים ניסו להכניסו לניידת, ניסה המערער לנגוח בראשו של אחד השוטרים. לאחר שהוכנס לתא העצורים בניידת, הטיח המערער את ראשו בסורגי הרכב ונשך בשנית את אותו שוטר ובאותה יד. במהלך הנסיעה למשטרת מרחב שומרון, גידף המערער את השוטרים וירק עליהם. כך עשה גם בהגיעו לתחנת המשטרה.

בתיק המצורף הואשם המערער יחד עם אחיו. על פי עובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי לאישום, היו אחיו של המערער והמתלוננת פרודים. המערער נשוי לאחותה של המתלוננת. ביום 07.07.2018 בגן השעשועים שבסמוך לביתה של המתלוננת בישוב מעלה אפרים, פרץ ויכוח בין המערער למתלוננת, שבמהלכו הלה ירק לכיוונה וקילל אותה. בהמשך לכך, דלק המערער אחרי המתלוננת כשהוא אוחז בידיו סלע, והמתלוננת נמלטה מפניו. המערער פנה לרכב אותו שכרה המתלוננת וידה לעברו אבנים. בהמשך, קרא המערער לאחיו, וזה הגיע למקום כשהוא אוחז בידו סכין יפנית. האח רץ לכיוון המתלוננת והיא נמלטה לביתה ואחר כך יידה אבנים לעבר רכבה. כתוצאה מהמעשים נגרמו לרכב המתלוננת שבירים בחלונות האחוריים ובסמוך למושב הנהג, שבירים במראות, ושריטות.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר לקבל את הערעור ולהורות על הארכת המאסר המותנה במקום להפעילו. לטענת הסנגור, בית משפט קמא סבר בטעות שאין לו סמכות לקבל את המלצת שירות המבחן להארכת המאסר המותנה נוכח הרשעת המערער בשתי עבירות שונות המפעילות את התנאי. נטען, כי לבית המשפט יש שיקול דעת בשאלה האם להפעיל מאסר מותנה והוא יכול להימנע מהפעלתו אם סבר משיקולים שיירשמו כי לא יהיה זה צודק להפעילו. לעמדת ההגנה, שיקולי הצדק מתקיימים במקרה דנן ויש מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן, נוכח ההליך השיקומי המוצלח שעבר המערער, נסיבות חיים קשות והעובדה שאחיו הפך לסייעודי ותלוי במערער.

בהסכמה, נשמעו לפנינו דבריו של מר שלמה ללוש, ראש מועצת מעלה אפרים, המלווה את המערער בהליך השיקומי. לדבריו, אחיו של המערער נפצע קשה בתאונת דרכים, וכיום הוא מתגורר בבית המערער. המערער עבר הליך טיפולי מרשים, הנו איש משפחה למופת ויש לאפשר לו לפרנס את משפחתו ולטפל באחיו.

ב"כ המשיבה ביקשה לדחות את הערעור. נטען, כי אין טעות בגזר הדין של בית משפט קמא וגם אם ניתן היה לטעון שלא היה מקום להאריך את התנאי, אין מדובר בטעות. פסק הדין מפורט, יסודי והעונש מתון מאוד. המערער מוקם בתחתית המתחם. גם הנסיבות המשפחתיות הובאו בחשבון, ולאחר צירוף התיקים, לא ניתן להאריך את התנאי.

ב"כ המערער טען עוד כי מבחינה משפטית, בית משפט קמא פירש את החוק באופן דווקני וקיימים שיקולי צדק להתערב, כדוגמת פסק הדין בעניין לופוליאנסקי ולקבוע קביעות נורמטיביות.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו כבן 38 שנים, נשוי ואב לארבעה ילדים. בעברו, הרשעה אחת משנת 2015 בגין עבירת איומים, תקיפה סתם והעלבת עובד ציבור, בגינה נדון למאסר בפועל למשך כחודש. בנוסף, ישנו תיק תלוי ועומד בחשד לביצוע עבירות תקיפה סתם וחבלה במזיד ברכב. ביחס לעבירות דנן, המערער קיבל אחריות חלקית בלבד למעשיו וכן שלל אלימות פיזית ותקיפת השוטרים. שירות המבחן התרשם מקושי

של המערער לוויסות רגשי, נטייה לאימפולסיביות ואלימות. הוא שולב בטיפול קבוצתי בתחום האלימות, נכח ברוב המפגשים ושיתף פעולה. במהלך תקופת הטיפול, אחיו הפך סיעודי בעקבות תאונה שעבר והמערער מסר כי הוא מטפל בו רוב הזמן. האח עבר לגור אצלו והמערער הציג מסמך לפיו מונה לאפוסטרופוס לאחיו. כמו כן, המערער קיבל רישיון לשימוש בקנביס רפואי להקלה על כאבים מהם הוא סובל. הוערך כי הסיכון להישנות ביצוע עבירות אלימות הינו בינוני ותוצאת האלימות הצפויה הוערכה כבינונית אף היא. הומלץ להטיל צו מבחן ושל"צ, ולהימנע מהפעלת המאסר המותנה גם בעבודות שירות נוכח הערכת שירות המבחן כי יהיה בכך גורם גרסיבי בהליך שיקומו של המערער.

דין

5. כלל הוא, כי ערכאת הערעור אינה גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדיונית, וכי התערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגים בלבד, בהם נפלה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות, הואיל ולא נפלה כל טעות מהותית בגזר הדין.

6. בגזר הדין פירש בית משפט קמא נכונה את הדין החל בנוגע להפעלת המאסר המותנה. סעיף 55 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") מורה על הפעלת התנאי במקרה בו עבר הנאשם עבירה נוספת במהלך תקופת התנאי. בסעיף 56(א) לחוק נקבע חריג, לפיו ניתן להורות על הארכת התנאי מטעמים שיירשמו אם שוכנע בית המשפט שבנסיבות העניין לא יהא זה צודק להפעילו. תכלית הוראת סעיף 56(א) בסמכות להאריך את התנאי "הוא לתת לעבריין הזדמנות לחזור למוטב, גם לאחר שחזר ונכשל פעם אחת נוספת, אם לדעת בית המשפט מן הראוי להאריך-אף עם העבריו. וכישלון אחד נוסף אינו זהה עם עבירה אחת נוספת במובן הטכני המצומצם של המונח "עבירה" אלא במשמעות הרחבה של התנהגות פלילית, הנובעת מהחלטה אחת ומדחף פלילי אחד, גם אם יש בה בהתנהגות, מבחינה טכנית, עבירות אחדות" ברם, סעיף 56(ב) לחוק קובע: "לא ישתמש בית המשפט בסמכות לפי סעיף זה אלא לגבי ההרשעה הראשונה של הנאשם בשל עבירה נוספת". לפיכך, אם עבר הנאשם יותר מעבירה נוספת אחת, קיימת חובה להפעיל את התנאי ולא ניתן להאריך עוד את התנאי. בפסיקה נקבע כי הרשעת נאשם בעבירות נפרדות שאינן מהוות שרשרת אחת, המצטברת לכדי עבירה כוללת אחת, מונעת את הפעלת סמכות הארכת התנאי. על היות העבירות שונות ונפרדות, ניתן ללמוד מהשוני בנסיבות התרחשותן ומרחק הזמן ביניהן וכן מחשבה פלילית נפרדת לביצוע כל עבירה (ר': רע"פ 6100/12 פלוני נגד מדינת ישראל, פסקה 10 (16.8.2012), רעפ 7587/14 גדעון מכלוף נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (16.2.2016)).

היכן שעסקינן במספר מעשי אלימות נפרדים זה מזה, בזמנים שונים ולא סמוכים האחד לאחר, אין זה כישלון חד פעמי מצד המערער שבפנינו ועניינו, נכנס לגדרה של הוראת סעיף 56(ב) לחוק בהיעדר סמכות לבית המשפט להאריך עוד את התנאי. בכל אחד משני התיקים השונים שצורפו הורשע המערער בעבירה נוספת המפעילה את התנאי. לפיכך, התנאי הינו חב הפעלה, כפי שקבע בית משפט קמא.

כמו כן, נכונה קביעתו של בית משפט קמא, לפיה, גם אם היתה סמכות כזו, אין בנסיבות הענין הצדקה להימנע

מהפעלת המאסר המותנה. אכן, המערער הודה במיוחס לו, תרם לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים והשתתף בטיפול חיובי במסגרת שירות המבחן. נתונים אלה, נזקפו לזכותו וכן לקולה הובאה בחשבון התגייסותו של המערער לטיפול באחיו. עם זאת, המעשים שביצע המערער הינם חמורים. מדובר בריבוי עבירות של תקיפת שוטרים בוטה במילוי תפקידם, שבוצעו באירוע מתגלגל, בו היו למערער שלבים רבים ושונים לחדול מהתנהגותו זו, אך הוא בחר שלא לעשות כן והוסיף לקלל, לאיים, לתקוף ולירוק, תוך שהוא מתנגד למעצרו. בנוסף, התיק המצורף עוסק במעשים חמורים של התנהגות ביריונית ואלימה כלפי אישה במטרה להפחידה ובגרימת נזק לרכושה. גם כאן, יכול היה המערער לחדול ממעשיו בשלבים שונים של האירוע אך בחר להמשיך בהם. לפיכך, לא זו בלבד שאין סמכות להימנע מהפעלת התנאי, הרי שבנסיבות העניין אין זה מוצדק לעשות כן.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עבודות השירות, כאמור בחוות דעת הממונה, ביום 15/6/22.

ניתן היום, ב' אייר תשפ"ב, 03 מאי 2022, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

מרים ליפשיץ פריבס, שופטת

אריה רומנוב, שופט

**השופט רפי כרמל, אב"ד, סגן
נשיא**